

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

Ν. Ε. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ.

Διευθυντής

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑ!
Ἐν Ἀθήναις ἑτησία δρ. Ν. 8 » » ἑξαμ. » » 5 » ταῖς ἐπαρχ. ἑτησία » » 10 » » ἑξαμ. » » 6. » τῶ ἑξωτερ. ἑτησία φρ. 15.	Ῥωσικοὶ ἔρωτες Ἐμ. Γονζαλές, (μετὰ εἰκόνας). — Λέων Γαμβέτας. — Ποίσις. Παυλίνα ὑπὸ Ἀχιλλέω Παράσχου. — Οἱ Ζουλοῦ. — Ποικίλα. — Λύσις Αἰνίγματος. — Γνωστοποιήεις.	Ἐν Ἀθήναις λεπτά 10. » ταῖς ἐπαρχίαις .. » 15. » τῶ ἑξωτερικῶ ... » 25. Φύλλα προηγούμενα » 50.

Θέλει νὰ σὲς ἴδῃ καὶ μεθ' ὄλον τὸν στρατιωτικὸν τοῦ μανδύαν. (Σελ. 242, στήλ. 2.)

ΡΩΣΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ*

EM. GONZALÈS

VI.

*Ἐξομολογήσεις Ῥωσσοῦ πρὸ γιγίσης

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, ὁ συνταγματάρχης Γουροσλώφ ἐφάνηε τὴν θύραν.

— Ἡ πριγγίπισσα Μουριάκιν δὲν εἶναι ἐδῶ, κύριοι;

Οἱ νέοι διεβεβαίωσαν αὐτόν, ὅτι δὲν εἶδον. Ἐγὼ δέ, δι' ὑπερτάτης τιμῆς προσπάθειας, ᾤδυσσα εὐθὺ πρὸς αὐτόν:

— Ἰδοὺ ἐγώ, συνταγματάρχα!

Οἱ κοῦφοι συκοφάνται ἔμειναν κεραυνοπληκτοί.

Συνέχεια τῆς ἀριθμῶν 22, 23, 24, 25, 26.

— Εἴμεθα λίαν δυστυχεῖς, κυρία, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς, προσκλίνων ἐδαφιαίως ἂν ἐλαμβάνομεν τὴν ἐλαχίστην ὑποψίαν. . . .

— Ὅτι οἱ τοῖχοι ἔχουσιν ὦτα, κύριε. — διέκοψα μετὰ φωνῆς, ἦν προσεπάθησα νὰ καταστήσω σιωπητικὴν.

— Ὅα μᾶς συγχωρήσετε, κυρία; . . .

— Ὅτι ἀστεϊζόμενοι ἐκηλιδώσατε τὴν ὑπόληψίν μου; Τί ἀπλούστερον, κύριοι; Ἐχετε πολυαριθμούς συνενόχους, καὶ οἱ ἄνδρες δύνανται νὰ προσβάλωσιν ἀτιμωρητὴ γυναῖκα, μὴ ἔχουσαν ἀδελφὸν ἢ σύζυγον.

Ἡσθανόμην τὴν ὀργὴν κοχλάζουσαν ἐν τῷ στήθει μου, καὶ τὰ δάκρυα ξηραίνόμενα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ἦ Μάρφα, εὐτυχῆς Μάρφα, σὺ ἡ κοιμωμέ-

νη ἀγνή καὶ ἄσπιλος ὑπὸ τὰ βλέμματα τοῦ φύλακός σου ἀγγέλου, σὺ οὐδέποτε θὰ γνωρίσης τὴν ἀτιμίαν τῶν τοιούτων ὑπονοιῶν, αἵτινες κατέστησαν τὸ πρόσωπόν μου πελιδνὸν ἐνώπιον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων. ἜΑ! σὺ, ἡ κλαίοντα ὄψε μικρὰ τῆς ἀκανθα αἱμάτων τὴν χεῖρά μου, τί θὰ ἔλεγες προσφιλεστάτη μου, ἂν ἐβλεπες τὴν Βεράτσικαν σου προσβεβλημένην καὶ κηλιδωμένην;

— Εἶμαι, τῇ ἀληθείᾳ, ἐν πλήρει ἀπελπισίᾳ, εἶπεν ὁ Ρωσδλάν. . . .

Ἀνεχαιτίσθη δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς φράσεως μετὰ καταγελάστου σχεδὸν ταραχῆς.

— Τελειώσατε, κύριε, εἶπον μετ' ἀμειλίχτου ἐπιμονῆς. Εἶθε ἐν πλήρει

ΠΑΥΛΙΝΑ

(ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἀνεκδότου ποιήματος)

«ΕΡΑΤΑΝ ΛΕΙΨΑΝΑ»

... Πλὴν πάλιν ἐνθυμήματα νεκρᾶς ἐνατενίζω
 » Ἐπιστολαὶ κ' εἰς βόστρυχος εἰσέτι ὡς γαγάτης.....
 » Γνωρίζω ποῖον μέτωπον ἐστόλιζε, γνωρίζω,
 » Καὶ ποία χεὶρ τὰς ἔγραφε μικρὰ ἀριστοκράτης
 » Ποσάκις σέ ἐθώπευσα, ποσάκις ἐνθους ὄλος,
 » Σὲ ἥσπαζόμην, πλόκαμε, εἰς κεφαλὴν φιλιτάτην.
 » Καὶ τὴν φεῦ! ἡ κεφαλὴ ἡ πάλαι μυροβόλος,
 » Γυμνὴ πλοκάμων σήπεται εἰς κλίνην πάνυστάτην.
 » Γυμνὴ πλοκάμων, μὲ κενὸν κ' ἐκθαμβωμένον ὄμμα,
 » Κρανίον κεῖται παγερόν εἰς ζοφερὰ ἐδάφη,
 » Μὲ σεσηρὸς μειδιάμα καὶ εἶρον εἰς τὸ στόμα
 » Ἄ, εἰνοὶ τάφοι βάρβαροι τοῦ κάλλους πλαστογράφοι!
 » Κ' ἐκεῖναι αἱ ἐπιστολαὶ τὸ ἄρωμα τὸ πρῶτον
 » Εἰσέτι δὲν διατηροῦν τῆς τεθνηκυίας νέας;
 » Περιστεροὶ κατάλευκοι καὶ ἀγγελιοὶ ἐρώτων
 » Ἠλονία πόσα μ' ἔφερον ἐρωτικῆς ἐλαίας!
 » Ἐπιστολαὶ ταλαίπωροι, ταλαίπωροι νεκραὶ μου!
 » Νεκραὶ καὶ εἰς τὴν μνήμη μου καὶ εἰς τὰ δάκρυά μου;
 » Εἰς σύρτην μετὰ θλίψεως ἐγκλείεσθε ἡρέμου,
 » Κ' ἔχετ' ἐπιτύμβιον τὴν λήθην . . . τ' ὄνομά μου.
 » Καθὼς εἰς ὕδατα νεκρά, σιπώμενα καὶ μαῦρα
 » Ἀντανακλᾶται φῶς γλυκὺ περικαλλοῦς ἀστέρος,
 » Κ' εἰς τὴν νεκρὰν καρδίαν μου ἀγάπης πνέει αὔρα,
 » Καὶ τὴν φωτίζει ὡς ἀκτίς τοῦ παρελθόντος Ἔρωτος!
 » ὦ πόσον τῶν ἐπιστολῶν μὲ συγκινεῖ ἡ θεὰ
 » Θαρρῶ ἐκ νέου μὲ καλεῖ ἡ μουσικὴ φωνὴ τῆς,
 » Θαρρῶ πῶς δὲν ἀπέθανεν ἡ τεθνηκυία νέα,
 » Κ' ἐφθιβος πάλιν γίνεται ὁ σύννους ἐρημίτης
 » Ναὶ μίαν τῶν ἐπιστολῶν αὐτῆς ἄς ἴδω μόνον.
 » Τίς εἶπε πῶς τῆς κρύας γῆς τὴν θάλπει ἡ ἀγκάλῃ;
 » Εἰσέτι ζῆ ἡ σύντροφος τῶν νεαρῶν μου χρόνων!
 » Μὴ τὴν φεῦ! ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆ μοὶ ἀπεστάλη;
 » Μὴ πάλιν εἰς τὰς πρώτας μου ἐπέστρεψα ἡμέρας;
 » Ἔς ἀναγνώσω» φίλε μου, νὰ ἔλθῃς τὸ ἑσπέρας·
 » Πῶς τόσον ἄπειρον καιρὸν δὲν ἦλθες νὰ μὲ εὕρης;
 » Ἐξεύρεις ὅτι ἀπὸ χθὲς δὲν σ' εἶδα, τὸ ἤξεύρεις;
 » Ἐλθέ εἰς τοῦ μετώπου μου τὴν ἄκραν νὰ φιλήσῃς
 » Τοὺς μαλακοὺς βοςτρυχοὺς μου... μὴ πάλιν μου ἀργήσῃς
 » ὦ τὴν γλυκεῖαν πρόσκλησιν καὶ ὁμως ὁ ἀγνώμων,
 » —Τὸ ἐνθυμοῦμαι— ἀστατος καθὼς πνοὴ ἀέρος,
 » Νὰ μὲ προσμένη ἀφῆσα λαμβάνων ἄλλον δρόμον.
 » Τὴν ἐφθιβον καρδίαν μου ἐκούραζεν εἰς Ἔρωτος! . . .
 » Φεῦ! εἶχον τὴν ἀχάριστον ἐκείνην ἡλικίαν,

» Καθ' ἣν λαμβάνομεν πολὺ καὶ δίδομεν ὀλίγον,
 » Καθ' ἣν σκορπίζομεν παντοῦ τὴν ἀπληστον καρδίαν,
 » Κ' ἡ πίστις εἶναι χρυσαλλίς μετ' ἀνοιχτῶν πτερύγων . . .
 » Δὲν τὴν ἠγάπων τὴν πτωχὴν καὶ ὁμως εἶχε κάλλος
 » Ἡ κόρη, ἣν ἀπέριπτον, καὶ τῶν τριῶν χαρίτων·
 » Ἴμοι μ' ἀφήρπαξε μακρὰν σφοδρὸς τῆς ἠδῆς σάλος,
 » Καὶ πάττοτε ὁ Ἔρωτος μου ἐπὶ τοῦ ἵππου ἦτον
 » Φεῦ ἡμῖν παῖς καὶ θυέλλαν εἰς τὴν καρδίαν εἶχον.
 » Δενδροστοιχίαν ἔβλεπον ἀπέραντον ἐμπρὸς μου
 » Καὶ εἰς τὸν πρῶτον νὰ σταθῶ δὲν ἠδυνάμην στοῖχον.
 » Ὅλα τὰ ἄνθη ἠθελον νὰ ὀσφρανθῶ τοῦ κόσμου!
 » Πταῖω ἐγὼ ἂν πτέυγας μοὶ ἔδωκεν ἡ φύσις;
 » Ἄν πᾶν ὠραῖον μ' ἔθελγε τὸ κάλλος τοῦ δεικνύον;
 » Ἐάν καὶ ἄλλαι ἔθαλλον πλησίον τῆς ἐπίσης;
 » Ὅστις τὸν κρῖνον ἀγαπᾷ μήπως μισῆ τὸν ἴον;
 » Οὐχί, σκληρὰ ἡ ἀστατος καρδία δὲν καλεῖται,
 » Καὶ εἶνε ἡ εὐστάθεια χιμαιρικὴ ἰδέα·
 » Ἀπὸ τὴν σταθερότητα τὸ κάλλος ἀδικεῖται,
 » Καὶ μόνη, μόν' ἡ ἀστατος ψυχὴ εἶνε γενναία
 » Καὶ μ' ἔσυρε μακρὰν αὐτῆς ἀγάπης ἀπληστία
 » Φιλοκαλία ἐρωτος καὶ δίψα πόθων νέων,
 » Καὶ ἡ ἀγνώμων μου ψυχὴ, ἡ φίλαυτος καρδία,
 » Τὴν τεθλιμμένην σίλην μου οὐδ' ἐνθυμεῖτο πλέον·
 » Πλὴν ἐκ τῆς ἀστασίας μου, εἰς πεισμονῆς μανίαν,
 » Κ' εἰς πυρετὸν ζηλότυπον, διέκοψε βιαίως
 » Τὴν πρώτην τῆς καρδίας τῆς ἀγνῆς μυθιστορίαν,
 » Κ' εἰς τὸν βωμὸν τὴν ἔφερε νυμφίαν ἄλλος νέος,
 » Κ' ἐγὼ οὔτε τὸ ἔμαθον ὧ, ἀμερίμουν τόσον·
 » Μετὰ καιρὸν εἰς ἐξοχὴν μὲ κούφους νεανίας,
 » Τὴν φλογερὰν ἐπίνομεν τοῦ Καμπανίτου δρόσον,
 » Κ' ἐψάλλομεν παράτονα τοῦ Βέρδη μελωδίας·
 » Νῦξ ἦτον, ἐξω ἔκλειε τὸ πνεῦμα τοῦ βορέως·
 » Τῶν συμποτῶν μου ἔκλινε μετὰ μικρὸν τὸ σμήνος
 » Βεβαρυμένην κεφαλὴν καὶ ὑπνωττε βαθέως,
 » Κ' ἐγὼ ἐξέλιθον, ἐφλεγε τὰ σπλάγγνα μου ὁ οἶνος...
 » Κ' εὐρέθην εἰς τῆς ἐξοχῆς ἐξαίφνης τὴν πλατείαν,
 » Ἐγγὺς μνημείων, ἐμπροσθεν λευκοῦ ἐκκλησιδίου,
 » Κ' ἐστάθην πνέων τῆς νυκτὸς τὴν αὔραν μ' ἀπληστίαν,
 » Ἐμπρὸς μαρμάρου κατηφοῦς ἀγνώστου μου μνημείου.
 » Κ' εἰς τῆς σελήνης τὴν ὠχρὰν καὶ τρέμουσαν ἀκτίνα,
 » Ἀγέγωνεῖς τὸ μάρμαρον τοῦ μνήματος «Παυλίνα»...

ΟΙ ΖΟΥΛΟΥ

Ἡ ἡμερίς τοῦ Τράνσβαλ *Union-Times* ἀναφέρει διήγησιν, ἣν ἤκουσεν ἐκ τινος Ζουλού, περὶ τῶν προσπαθειῶν ἱεραποστόλου, ὅπως προσηλυτίσῃ τὴν χώραν εἰς τὸν χριστιανισμόν. Ἐν τῇ διηγῆσει αὐτῇ εὐρίσκωμεν ἐπεισόδιον, παρέχον ἡμῖν ἀπίστευτον ἰδέαν τῆς παθητικῆς ὑποταγῆς καὶ τῆς γενναιοφυχίας τοῦ λαοῦ τούτου.

Ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ πλήθους μεγάλου, ὅπερ ἤκροατο μετὰ σεβασμοῦ, ὁ ἱεραπόστολος ἐλάλει περὶ τοῦ Ἄδου, οὗτινος ἡ πυρὰ εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον μεγάλη, ὥστε δύναται νὰ καταστήσῃ κόνιν ἐν μιᾷ στιγμῇ τὸν λαὸν τοῦ Ζουλού ὀλοκλήρον.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ ἱεραποστόλου, ὁ βασιλεὺς ἐκράτησεν αὐτὸν ὅπως γευματίστῃ. Διαρκούντος τοῦ γεύματος, ὁ ἱεραπόστολος παρετήρησεν ὅτι ὁ λαὸς ἠθροίζε καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ξυλείων, ἣν ἐτοποθέτει εἰς σωρούς. Ὁ ἱεραπόστολος ἤρξατο ἐνοχλούμενος, βλέπων παρασκευὴν κακοῦ οἰωνοῦ. ὁ δὲ Ζουλού, ὅστις ἀφηγήθη ἡμῖν ταῦτα, παρετήρησεν ὅτι ὁ ἱεραπόστολος δὲν ἔτρωγε πλέον, ἀλλ' ἐξήκολούθει νὰ καταπίνῃ μεγάλας καταπόσεις γάλακτος, ὅπως δροσίσῃ τὰ ἐντόσθιά του.

Τέλος τὸ γεῦμα ἐτελείωσεν, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς, πρὶν ἐγερθῆ τῆς τραπέζης, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἐντρομὸν ξένον του λέγει τὰ ἑξῆς

— Σεῖς μὰς διηγῆθητε τὴν πρωτάν ταύτην περὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης πυρᾶς, εἰς ἣν δυνατὸν νὰ πέσῃ ὁ μέγας λαὸς τῶν Ζουλού μετὰ θάνατον. Ἐλθετε ἐδῶ, καὶ θέλω σὰς δεῖξῃ τίνες εἰσὶν οἱ Ζουλού, καθόσον, ὡς βλέπω, ἀγνοεῖτε αὐτούς.

Ταῦτα εἰπὼν, σύρει τὸν ἱεραπόστολον εἰς τὸν μέγαν βωμόν, εἰς ὃν κατὰ διαταγὴν τοῦ ἔβαλον πῦρ πανταχόθεν. Ἄμα ἡ μεγάλη σωρεία τῶν ξύλων ἀνεφλέχθη, πνιγερὰ δὲ θερμότης διεδίδετο ἐκ τῶν φλογῶν, οὐδενὸς δυναμένου νὰ προσεγγίσῃ, ὁ βασιλεὺς προσεκάλεσε δύο τάγματα, ἅτινα παρευρέθησαν εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ ἱεραποστόλου, καὶ διέταξεν αὐτὰ νὰ ὀρμήσωσιν ἐπὶ τοῦ φλεγομένου βωμοῦ, ὅπως τὸν σβέσωσι.

Τυμνοὶ ὡς εὐρίσκοντο οἱ τῶν ταγμάτων ἄνδρες, ἀνυπόδητοι καὶ ἀνευ προφυλακτικοῦ τινος μέτρου, ἐορίφθησαν ἐντὸς τῶν φλογῶν καὶ ὠρυόμενοι ὡς ἄγρια θηρία ἐπὶ δῶν, τὰς φλόγας καταπατοῦντες, καὶ δὲν ἔπαυσαν τὸ ἔργον τῶν τούτου, ἢ ὅταν οὐδὲν ἔχνος πυρὸς ὑπῆρχε πλέον.

Ὁ βασιλεὺς, στραφεὶς τότε πρὸς τὸν ἱεραπόστολον :

— Νὰ ἐνθυμῆσθε ὅτι ἤδη παρετηρήσατε, εἶπε. Ἴδου τίνι τρόπῳ θὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν Ἄδην σας. Οἱ Ζουλού δὲ θὰ ἀστεϊσθῶσι μετὴν πυρὰν σας, καὶ καλὰ θὰ ἐκάμνετε, εἰάν ἀφινετε τὸν τόπον τὸ ταχύτερον· ἄλλως θὰ παρασκευάσωι ἑμῖαν μικρὰν πυρὰν» κατὰ τὴν διαθεσίαν σας.

Ὁ ἱεραπόστολος φεύγει καὶ ἀκόμη φεύγει.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐν Παρισίοις παρασκευάζεται ἡ ἴδρυσις νοσοκομείου γάτων. Ἡ ἡμερίς «*Ελευθερία*» παρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχει ἤδη τοιοῦτον φιλογατικὸν κατὰστημα ἐν Ἀγγλίᾳ, πρὸ τινῶν ἐτῶν συστηθέν. Πρὸ καιροῦ ἡ Ἀγγλία κέκτηται τοιαῦτα ἀτυλαχάριν τῶν γάτων. ἐνθυμούμεθα ὅτι τῷ 1869, εὐρισκόμενοι ἐν Λονδίῳ, ἐπεσκέψθημεν εἰς Cumberland Market, τοιοῦτον τι ἀσυλον παντὸς εἶδους γαλῶν Ἑταιρία κυρίων, ἐχουσῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τὰ ζῶα ταῦτα, συνεισέφερον διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ἀσυλου τούτου, ἀπαρτιζομένου ἐκ τριῶν αἰθουσῶν. Ἡ πρώτη αὐτῶν ἦτο προωρισμένη διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ὄρφα οὓς γάτους, τουτέστιν ἐγκαταλειμμένους γάτους καὶ εὐρεθέντας καθ' ὁδὸν ἠκρωτηρασμένους καὶ ὀνήσκοντας ὑπὸ τῆς πείνης. Ἡ δευτέρα ἦτο ὠρισμένη διὰ τοὺς ὑποτρόφους γάτους, οἵτινες ἀνῆκονεῖς ἰδιώτας, μὴ ἐπιθυμοῦντας νὰ τοῦ νοσηλεύωσι κατ' οἶκον καὶ στελλόντας αὐτοὺς εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐπὶ μηνιαία πληρωμῇ 2 σελλινίων καὶ ἕξ πενίων, ἦτοι δρ. 3, 50. Ἡ τρίτη αἰθουσα περιελάμβανε τοὺς ἀσθενεῖς. Ἐν αὐτῇ εὐρίσκοντο

οἱ γάτοι, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις ὀλίγας παρεῖχεν ἐλπίδας. Εἰς τούτους δὲ ἐπεδαφιλεύετο μεγάλη φροντίς καὶ ἐπιμέλεια.

Εἰς ὅλας τὰς αἰθούσας ταύτας ἕκαστος γάτος εἶχεν εἶδος τι κλίνης καὶ ἕκτασιν τινα εἰς αὐτὸν ἀνηκουσαν. Τὸ ἔδαφος ἦτο ἐστρωμένον μετὰ ἄχυρον λεπτότατον ἀνωθεν ἐκάστης κοιτίδος ὑπῆρχεν ἐγγεγραμμένος εἰς ἀριθμὸς τάξεως, προσέτι ὑπῆρχε καὶ κῆπος, ἐνθα οἱ ἀνοσρῶσαντες γάτοι διεσκέδαζον, ἀναπνέοντες καθαρὸν αέρα.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ νοσοκομείου ἀπηρτίζετο ἐκ μιᾶς διευθυντρίας, δύο νοσοκόμων, μιᾶς μαγείρου καὶ μιᾶς ὑπηρετρίας. Ἐκάστην πρωΐαν ἰατρὸς ἤρχετο πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ὑποτρόφων καὶ ἐξεδίδε συνταγὰς.

Δι' ἐπιχειροῦνται ὅτι οἱ γάτοι εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι συμπαθείας καὶ εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι πλάνη. Τίποτε περιεργότερον ἢ τοῦ νὰ βλέπῃ τις τὰς ἐνδείξεις τῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν ἠσθάνοντο οἱ 193 γάτοι καὶ γάται πρὸς τὴν διευθύντριαν, ἀμιλλώμενοι τίς πρῶτος νὰ πηδήσῃ ἐπ' αὐτῆς· οἱ μὲν ἐνιαοῦρίζον, οἱ ἄλλοι προσέτριβον τὴν βράχιν τῶν ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς, πάντες δὲ ἐπεζήτουν τὰ θωπεύματά της.

Εἶπεν ἡμῖν ἡ διευθύντρια ὅτι οἱ γάτοι αὐτῆς εἶναι τόσοι εὐχαριστημέιοι ἐκ τοῦ τρόπου, δι' οὗ τοὺς περιποιοῦνται, ὥστε οἱ πλεῖστοι δὲν ἠθελον πλέον νὰ φήσωσι τὸ ἀσυλον καὶ ὅτι πολλὰκις οἱ ὑπότροφοι γάτοι, ἀπαξ θεραπευθέντες καὶ ἀποδοθέντες εἰς τοὺς κυρίους τῶν, ἐπανήρχοντο εἰς τὸ νοσοκομεῖον, καταλείποντες αὐτούς.

Εὐφάνταστος ἐπαίτης. Κύριε, ἐλεγεν οὗτος εἰς τοὺς διαβάτας, οὓς ἐσταμάτα καθ' ὁδόν, δός μου τίποτε δια νὰ ἀγοράσω κανὲν κομμάτι ψωμί... διότι ἔχω τόσῃν δίψαν... ὥστε δὲν ἤξεύρω ποῦ νὰ πάω νὰ κοιμηθῶ.

Ἐν ἐντυχίᾳ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως μέγιστον καὶ περιεργότατον Σπήλαιον, οὗ ἡ περιγραφή ἔχει οὕτω κατὰ τὰς νεωτάτας ἀμερικανικὰς ἡμεριδὰς. Κεῖται παρὰ τὴν πο-

λίχνην Γλάκοβ, έχει πλάτος 23 ἀγγλικῶν μιλίων κατὰ τὴν οὕτω καλουμένην μακρὰν ὁδόν, καὶ 16 μιλ. κατὰ τὴν βραχεῖαν ὁδόν. Αἱ δίοδοι εἶνε εὐρύταται καὶ ὑψισταί· λεωφορεῖον μέγα δύναται νὰ τρέξη ἐν τῷ σπηλαίῳ εἰς διάστημα 17 μιλίων· καὶ ποταμὸς δὲ πλωτὸς μέχρι 14 μιλίων ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ σπηλαίῳ. Ἀξιοθαύμαστον εἶνε ὑπὲρ πᾶσαν περιγραφὴν τὸ σπήλαιον, ὑπερβαῖνον κατὰ τοῦτο τὸ τε σπήλαιον Μαμουθ καὶ ἄλλα. Πολλὰ μομίαι ἀνευρέθησαν ἐν αὐτῷ κλεισμέναι ἐν θήκαις λιθίναίς καὶ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν φυσιοδιφῶν πρὸ προλλῶν αἰῶνων ἐκεῖ κείμεναι. Τὰ λείψανα ταῦτα ὁμοιάζουσι τὰς ἀγυπτιακὰς μομίας. Ὁ κτήτωρ τοῦ σπηλαίου ἐπώλησε τὰς μομίας 400 δολλαρίων, προσφέρεται δὲ αὐτῷ τιμὴ πρὸς πώλησιν τοῦ σπηλαίου αὐτοῦ τὸ ποσὸν 10,000 δολλαρίων.

Ἐν Λονδίῳ ἐγένοντο ἐπ' ἐσχάτων κατὰ δύο ἐκτάκτους ὁμιλιῶδεις ἡμέρας, ὅποσαι εἶνε συνθεῖς ἐκεῖ τὸν χειμῶνα, δοκιμαί πρὸς φωτισμὸν δι' ἡλεκτρικοῦ φωτὸς τοῦ λαμπροῦ ἀναγνωστηρίου τοῦ βρετανικοῦ μουσείου, ὅπερ οὕτω θά μὲν ἀνοιχτὸν καὶ διὰ νυκτός. Τὸ ἀναγνωστηρίον τῆς πλουσιωτάτης ταύτης βιβλιοθήκης περιέχει ἔκτε θεϊμένους εἰς πρόχειρον χρῆσιν 90,000 τόμους, εἶνε δὲ στρογγύλον

κατὰ μίμωσιν τοῦ σχήματος τοῦ Πανθίου τῆς Ῥώμης καὶ περιέχει θέσεις ἀναπαυτικωτάτας διὰ τριακοσίους ἀναγνώστας.

Ἐν τῇ Περμουκαγιᾷ, ἐπαρχία ῥωτικῆ παρὰ τὸ Οὐράλ ἀνεφάνη νέα αἵρεσις. Κυρία βᾶσις τῆς θρησκευτικῆς ταύτης αἵρέσεως εἶνε ἡ διὰ γνήσιου αἵματος μεταλήψις. Τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ κατ' αὐτοὺς ὀφείλει νὰ εἶνε γνήσιον αἷμα ἀνθρώπινον τῶν ἀγνῶν ἐπίσης· ὅπως ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς βρεφῶν. Πρὸς τοῦτο κλέπτουσι βρέφη. Πόσα ἤδη μέχρι τοῦδε βρέφη ἐφρονεῦθησαν ὑπ' αὐτῶν ἀγνώστον. Ἴδου ἐξ τίνι τρόπῳ ἀνεκαλύφθη ἡ φοβερά αὕτη αἵρεσις. Εἰς τῶν ἡγέτων τῆς αἵρέσεως ταύτης ἀποκαλῶν ἑαυτὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀνεδέχθη νὰ θεραπεύσῃ γυναικὰ τινα πάσχουσαν, ἣτις ἐκράτει ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς βρέφος. Ὁ Ἰησοῦς διέταξε νὰ παραλάβωσι τὸ βρέφος τὴν δὲ πάσχουσαν νὰ διέλθῃ βυτίκιόν τι καὶ νὰ πῖνῃ ἐξ αὐτοῦ ὕωρ, αὐτὸς δὲ ἔμεινε μετὰ τοῦ βρέφους παρὰ τῆ ὄχθη. Ὅτε δὲ ἐπίστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ τῆς ἀπέναντι ὄχθης δὲν εὔρει οὔτε τὸν ἰατρὸν οὔτε τὸ βρέφος αὐτῆς. Μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν τινῶν ἡ ἀστυνομία ἔδυνήθη νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν κατοικίαν τοῦ κακούργου τούτου, ἐν ἣ εὔρει ἄκαντα τὰ ἀναγκαιούτα πρὸς συναγω-

γὴν τοῦ αἵματος τῶν δυστήνων βρεφῶν.

Κατὰ τὸ περιοδικὸν Archivio storico, artistico κλπ. διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Φοβίου Γώρη ἀνεκαλύφθησαν πρὸ τινος βιβλία περιέχοντα, πόσα ἐπλήρωσαν ὀπίσκει τὴν Π' ἑκατονταετηρίδα εἰς διαφόρους ἡγεμόνας δι' ὑπερσίας αὐτῶν πρὸς τὸν χριστιανισμόν. Ὁ ἦρωσ τῆς Ἡπειροῦ Καστριώτης ὁ Σκενδέρβευς ἔλαβε πολλάκις παρὰ τοῦ πάπα Παύλου Β' (1465—1467) διὰ τοὺς κατὰ τῶν Γούρκων πολέμους αὐτοῦ 5960 δουκάτα εἰς χρυσόν. Ὁ Μαθίας Κορβίνος βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας 57,000 δουκ., Λεονάρδος ὁ δεσπότης ἐν Συρίᾳ 100 δουκ., ὁ δεσπότης τῆς Σερβίας 140 δουκάτα κατὰ μῆνα, ἡ βασιλίτσα τῆς Βοσνίας 120 δουκ., ὁ Ἀνδρέας Παλαιολόγος 300 δουκ., Θωμᾶς ὁ δεσπότης τοῦ Μορέως 1580, καὶ πολλὰς ἄλλας χωρηγίας.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑ ΚΓ'

Χήρα—Ἥρα

Ἔλυσε δ' αὐτὸ πρῶτος ὁ κύριος

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

ὅστις καὶ προσκαλεῖται νὰ λάβῃ τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον.

Εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητὴν προπληρόνοντα τὴν ἐτησίαν ἢ ἑξαμηνιαίαν συνδρομὴν προσφέρεται ΔΩΡΕΑΝ τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ διασήμευ γάλλου μυθιστοριογράφου **MERY** «Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ» ὠραῖος τόμος ἐκ 300 σχεδὸν σελίδων τιμώμενος ἀντὶ δραχ. 5.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ «Παρθένων» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ.

Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.

Ἐν ΝΑΥΠΑΓΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Πατρῷ.

Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.

Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφεῖῳ τῆς «Σφίγγος».

Ἐν ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παυλάτῳ.

Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑΙ παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.

Ἐν ΖΑΚΥΝΘΩΙ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκα.

Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Ὀδυσσεῖ Παναγοπούλῳ.

Ἐν ΒΡΑΪΛΑΙ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπάζογλῳ.